

INGEZONDEN.

BETALING VOOR REIZEN VOOR DEN PENSIOENRAAD.

Nu er zooveel gesproken en geschreven wordt over de tarieven van de R.V.B., mag zeker wel eens worden vermeld de wijze, waarop de Pensioenraad keuringen, waarvoor reizen noodig is, betaalt.

Op last van den Pensioenraad keurden wij iemand, die niet vervoerbaar was, op Terschelling; wij moesten daarvoor 23 (ambtelijk 22) uren afwezig zijn en hadden resp. f 5.— en f 4.— (vrijkaart trein) reiskosten. Behalve de f 10.— voor keuring en rapport en de reiskosten mochten wij elk declareeren voor verblijfkosten f 9.— (heusch niet te veel), en voor het feit, dat wij bijna een etmaal onze praktijk in den steek moesten laten, krijgen wij heel eenvoudig niets. „Tot ons leedwezen”, schreef de Pensioenraad; ja, ik geloof het graag, ook daar zal men de onbillijkheid wel hebben ingezien. Maar wordt er nu hier niet schromelijk misbruik gemaakt van het feit, dat dergelijke reizen zelden voorkomen? Want anders zou immers elke geneesheer, die in de termen viel, verzoeken zoo spoedig mogelijk van de lijst te worden afgevoerd en niemand zich meer beschikbaar stellen.

Franeker, 28 December 1925.

I. W. DE VRIES.

ENURESIS.

Deze lastige ziekte komt in mijn practijk zeer veel voor; ik ken zelfs twee jonge menschen, die hierom niet kunnen trouwen en het aan hun verloofden niet durven zeggen, waarom. Er ontstaat zodoende een onzuivere verhouding, de menschen worden gedrukt en nerveus; groote sommen worden aan kwakzalversmiddelen verknoeid.

Van rhois aromatica zag ik heel weinig goeds.

Enkele gevallen behandelde collega D. VAN CAPPELLE uit Amsterdam met goed gevolg door inspuiting in het onderste gedeelte van het ruggemerg; ik meen dat hiervoor een cocaïne-oplossing wordt gebruikt.

Tegenwoordig heb ik nog al goed gevolg, bij overigens gezonde kinderen (geen adenoïed, normale urine), met een besproeiing van het onderste gedeelte van de wervelkolom (ter grootte van een rijksdaalder) met chlooraethyl, zóólang, totdat de plek wit ziet. Voor de huid is dit niet een geheel onschuldig middel, vooral als het bijv. twee maal in de week geschiedt; ik laat echter deze plek geregeld met pasta zinci oleosa zalven en heb door deze behandeling al eenige moeders aan mij verplicht. Nadeel is er in elk geval niet aan verbonden.

Weesp, 2 Januari 1926.

S. WARTENA.

VERGADEREN OP ZONDAG.

POSTHUMA vergeet, dat de collegae uit de peripherie 's ochtends al vroeg op stap moeten gaan en gewoonlijk met den laatsten trein terugkeeren om een vergadering te Utrecht of te Amsterdam te kunnen bijwonen.

Zondags wordt bijna nergens meer spreekuur gehouden en roepen de patiënten ons slechts in de uiterste noodzakelijkheid. Zaterdags en Maandags hebben wij het daardoor zooveel te drukker. Als in den drukken wintertijd nu nog een vergadering op Donderdag ook den Woensdag en Vrijdag overbelast, dan vrees ik, dat menigeen weerhouden zal worden er aan deel te nemen. In tegenstelling met POSTHUMA dus hoop ik, dat de gewoonte van enkele vereenigingen, bijv. die der tuberculoseartsen, der spoorwegartsen e.a., om hun vergadering op een werkdag te houden geen navolging vindt.

Hengelo, 1 Januari 1926.

J. FRANK.